

Па се бојим, да дики не скривим,
Јер кад скривим, боље да не живим!

*

42.

Што ћу, што ћу, рекла сам, да хоћу,
А сад нећу — већ видим умрећу!
Труне, вене срце у меника,
Сад почела цигераца бела;
Да је црна, до сад бих умрла,
Већ је бела, па сам незесела.

43.

Нашим шором нема утреника,
Утреника, ни блата велика;
Свуда блата, нашим шором нема,
Све швалери на штиклама разнели,
На штиклама и на мамузица,
Адвокати и млади јурати.

44.

Сунце седа у вече, кад треба,
Кад мој дика полази меника;
Месец седа у зору, кад треба,
Кад мој дика иде од меника —

*